

עמ"ת 64788/09/17 - מונג'ד בזיאן בן יעקוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

עמ"ת 64788-09-17

בעניין: מונג'ד בזיאן בן יעקוב

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ העורר: עו"ד עבד דראושה

ב"כ המשיבה: עו"ד תמר טופז-שם טוב

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) שניתנה ביום 27.9.17 בתיק מ"ת 51480-09-17. בהחלטה זו קבע בית המשפט כי יש ראיות לכאורה להוכחת העבירה המיוחסת לעורר, והורה על הזמנת תסקיר שירות מבחן והמשך הדיון לפניי ביום 25.10.17, בעוד העורר נתון במעצר. עיקר עניינו של הערר בטענת העורר, כי אין ראיות לכאורה להוכחת העבירה שהמשיבה מייחסת לו בכתב האישום.
2. נגד העורר ואדם נוסף בשם פארס אריאשי (להלן: "אריאשי") הוגש כתב אישום בו מואשם העורר כי גנב עם אריאשי, בצוותא חדא, קטנוע. בכתב האישום נטען, כי בשבוע שקדם ליום 11.9.17 הגיעו העורר ואריאשי לשכונת מלחה בירושלים, שם גנבו השניים את הקטנוע לאחר שהתניעו אותו עם מחבר חשמלי העוקף את מערכת ההתנעה. נטען, כי השניים העבירו את הקטנוע לחניון תת קרקעי הנמצא בבית חנינא בירושלים, וביום 12.9.17 השניים הגיעו לחניון והוציאו את הקטנוע מהחניון, כשארריאשי נוהג בקטנוע והעורר מלווה אותו במכונית ומוביל אותו בציר הנסיעה.
3. העורר טוען, כי הוא לא היה במועד הרלוונטי במלחה ולא גנב את הקטנוע. לטענתו, כל עניינו בפרשה נובע מכך, שביום 12.9.17 אריאשי ביקש ממנו להסיע אותו למקום הסמוך לחניון.
4. החקירה שהתנהלה נגד השניים והגשת כתב האישום הינם תולדה של פעולת עיקוב סמויה

שביצעה המשטרה אחר אריאשי ביום 12.9.17. בית משפט השלום עמד, ובצדק, על הסתירות הקיימות בגרסאות שמסרו שני הנאשמים ובסתירות הקיימות בין גרסאותיהם של השניים לבין דיווחי העוקבים. חומר החקירה והסתירות בגרסאות אכן מעלים חשד לכך שהעורר נסע עם אריאשי ביודעו כי מטרת הנסיעה היא נטילת הקטנוע מהחניון בבית חנינא, ובידיעה כי מדובר בקטנוע גנוב. אין להוציא מכלל אפשרות, שהעורר סייע בהתנעת הקטנוע, וזאת בהיותו מכונאי קטנועים.

5. מנגד, אף כי לא ניתן לשלול את האפשרות שהעורר היה שותף למעשה הגניבה שהתרחש כשבוע לפני כן במלחה, אין תשתית ראייתית מספקת שיכולה לבסס אפשרות זאת. בניגוד לאריאשי שהיה זה שרכב על האופנוע בעת שנתפס ואף אמר לשוטרים אמירה ספונטנית כי הוא גנב את האופנוע, אין ראיה ברורה הקושרת את העורר למעשה הגניבה שנעשה כשבוע לפני כן במלחה. בהקשר זה יש לציין, כי בדיקה שנעשתה על ידי המשטרה העלתה, שהטלפון של העורר לא אוכן במועדים הרלוונטיים באזור הגניבה, מלחה.

6. המשיבה טוענת כי מדובר בגניבה שנעשתה בשני שלבים: בשלב הראשון הקטנוע נלקח ממלחה לבית חנינא, ובשלב השני הקטנוע נלקח מבית חנינא ליעד אחר. אין לקבל טענה זו שכן עבירת הגניבה הושלמה כבר בעת שהקטנוע נלקח ממלחה.

7. היוצא מן האמור הוא, שיש לקבל את טענת העורר שאין תשתית ראייתית מספקת להוכחת עבירה שהמשיבה מייחסת לו בכתב האישום שהגישה נגדו. מנגד, לא ניתן לשלול את האפשרות שקיימת תשתית ראייתית לעבירה אחרת שנעברה על ידי העורר ביום 12.9.17, ולמעשה גם ב"כ העורר לא שלל זאת (סיוע לאחר מעשה).

8. בנסיבות אלה, מצאתי שיש לקבל את הערר במובן זה, שיש להורות על שחרורו מהמעצר בו הוא נתון כעת, ולקבוע תנאי שחרור אחרים אשר יביאו בחשבון את עברו הפלילי המכביד של העורר. אני מורה, אפוא, על שחרורו של העורר בתנאים הבאים:

א. העורר יהיה במעצר בית בביתו, ואולם הוא יוכל לצאת את הבית מדי יום בין השעות 10:00 ל-14:00.

ב. העורר יפקיד עירבון בסך 5,000 ₪.

ג. העורר יחתום על התחייבות עצמית בסך 15,000 ₪.

ד. העורר ימציא ערב צד ג' אשר יחתום על ערבות בסך 10,000 ₪.

9. המשך הדיון יתקיים ביום 25.10.17 בבית משפט השלום, כפי שנקבע, וזאת לאחר ששירות המבחן יגישו תסקיר בעניינו של העורר.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.